

Victor L. Gheorghiu

CURS DE ARMONIE

Teoretic - practic

Prefață de
Matei Bănică

Cuprins

<i>Prefață - de Matei Bănică</i>	11
<i>Un tratat de armonie în românește alcătuit de un român</i>	
<i>- de Ștefan Popescu</i>	13
Noțiuni preliminare	15
Despre sunet	15
Despre scară	16
Despre tonalitate	17
Despre intervale	19
Tabloul intervalelor naturale	21
Intervalele alterate	23
Tabloul intervalelor alterate.	24
Răsturnarea intervalelor	25
Tablou de toate intervalele și răsturnările lor.	26
Intervale consonante și disonante	28
Tablou de poziția intervalelor în tonalitate	31
Sucesiunea intervalelor consonante	33
Sucesiunea intervalelor disonante	33
Disonanțele naturale îndepărtate	34
Preparația disonanțelor	35
Armonia	36
Noțiuni generale asupra dispoziției acordurilor.	36
Aranjamentul părților	38
Mișcarea melodică și armonică a părților	39
Sucesiunea armonică	40
Exercițiile practice asupra succesiunilor armonice	41
Despre acorduri.	43
Clasificarea acordurilor	44
Acord fundamental și răsturnări	45
Acorduri de trei sunete	46

Acorduri consonante	48
Formele acordurilor de 3 sunete	49
Pozițiile acordului de trei sunete	51
Succesiuni greșite. Cvinte și octave în mișcare dreaptă . . .	53
Cvinte și octave ascunse	55
Excepții	57
Înlănțuirea acordurilor de 3 sunete	59
Exerciții asupra acordurilor de 3 sunete în cele trei poziții . .	63
Mișcarea melodică a părților	65
Succesiunile acordurilor de 3 sunete.	68
Succesiunea naturală	69
Succesiuni excepționale prin secunde	71
Succesiuni excepționale prin terță superioară sau sextă inferioară.	72
Despre acordurile perfecte mari și mici.	73
Modul de a cifra acordurile perfecte și răsturnările lor . . .	74
Acordul de sextă	75
Acordul de quartă și sextă	77
Exerciții în cele 3 poziții, în Do major și la minor	80
Succesiunea acordurilor consonante principale și secundare .	81
Succesiunile secundare	90
Alte succesiuni	94
Armonizarea scărilor majore și minore.	97
Scara modului major în cele trei poziții.	99
Acordul de cvintă micșorată	101
Răsturnări	103
Întrebuințarea în progresii.	107
Rezoluții excepționale	108
Succesiunea I - II și II - I în minor	109
Despre cadențe	113
Cadențe perfecte	114

Cadența plagală	117
Cadența înșelătoare	118
Acordul de cvintă mărită	119
Sucesiunea monotonală cromatică	121
Despre modulație.	124
Acorduri de trei sunete în modulație	125
Modulația diatonică	126
Modulația cromatică.	133
Modulația enarmonică	138
Despre progresii	140
Progresiuni monotonale suitoare	142
Progresiuni monotonale coborâtoare	145
Progresiuni politonale suitoare	148
Progresiuni politonale coborâtoare.	149
Despre falsele relații între sunete	150
Armonizarea unui cânt dat cu acordurile de 3 sunete	161
Armonizarea cântului dat cu modulații la tonurile apropiate.	164
Acordurile de 4 sunete (acordurile de septimă)	166
Acordul de septimă de dominantă (specia I)	168
Modulații prin ajutorul septimei de dominantă	176
Acorduri intermediare	180
Modulații de trecere (pasaj) la tonuri relative	181
Rezoluții excepționale	183
Cadențele suspendate	184
Rezoluții excepționale	187
Noțiuni asupra modulației la tonurile îndepărate	
prin ajutorul septimei de dominantă	194
Diferite formule servind a modula la tonurile îndepărtate.	198
Acordul de septimă de specia a II-a	204
Rezoluția întârziată	208
Rezoluții excepționale	209

Sucesiuni înșelătoare	212
Acordul de septimă de specia III	216
Modul de a cifra acordul și răsturnările lui	219
Rezoluții excepționale	222
Acordul de septimă de specia a IV-a	227
Răsturnări	229
Rezoluții excepționale	231
Rezoluții înșelătoare	232
Progresiuni de septime	236
Tetracordul	240
Acorduri de 5 sunete (none)	242
Acordul de nonă mare	243
Rezoluții întârziate	248
Acordul de nonă mică	251
Acordul de septima de sensibilă și de septimă micșorată	253
Acordul de septimă de sensibilă.	254
Întrebuințarea normală a acordului	257
Rezoluții întârziate	257
Exerciții practice de realizat în tonurile principale majore	258
Acordul de septimă de sensibilă în modulație	258
Acordul de septimă micșorată	260
Rezoluții întârziate	264
Cadența ruptă	268
Rezoluții excepționale	269
Scara modului minor	
cu acordul de septimă micșorată și răsturnările lui	273
Acordurile de nonă. Progresie monotonală	274
Progresie politonală	275
Acordul de nonă de specia a II-a	277
Rezoluții excepționale	278
Acordul de nonă de specia a III-a	279

Acorduri de undecimă și tredicesima	284
Tabou sinoptic al acordurilor studiate.	287
Tablou de septime cu preparație în tonalitățile majore . . .	289
Exerciții practice asupra succesiunii acordurilor de 4 sunete .	289
Acorduri în răsturnarea a II-a	294
Acorduri în răsturnarea a III-a	297
Scara armonica modulată în cele 3 poziții	302
Despre notele de salt	310
Basul legat sau sincopat	314
Armonizarea cântului cu acordurile disonante.	324
Alterațiunea acordurilor	328
Acordurile alterate de sextă mărită.	337
Modulațiuni în tonuri îndepărtate	341
Diferite tranziții enarmonice	342
Scara armonică modulată cu alterațiuni	343
Despre întârzieri (suspensii)	343
Întârzierea în cadențe	350
Întârzierea cu notele de trecere	353
Întârzierea variind cu broderia și apogiatura	353
Întârzierile în progresiuni	356
Scara armonică cu întârzieri	358
Basul legat considerat ca întârziere.	358
Exerciții practice	359
Cântul dat	362
Broderia	363
Apogiatura	364
Tipuri de apogiatură.	366
Notele de trecere (pasaj)	368
Anticipări	373
Sincopa	374

Suprimarea	376
Progresiuni melodice	376
Imitația	378
Diferite specii de imitații	379
Imitația ritmică	381
Pedalul	381
Pedalul dublu	385
Acordurile de 4 sunete	389
Alterația dublă.	390
Acordurile de septimă de specia a II-a	391
Acordurile de septimă de specia a III-a	392
Alterația triplă.	393
Acordurile de septimă de specia a IV-a	393
Alterația reală	394
Alterația cvadruplă în acordurile de septimă	396
Acorduri de nonă.	396
Alterația dublă.	397
Alterația triplă.	397
Acordurile de nonă de specia a II-a.	398
Acordurile de nonă de specia a III-a	400
Acordurile de nonă de specia a IV-a	400
Tablou cu toate întârzierile (suspensiile)	402
Progresii	407
Progresie pe scara suitoare	410
Progresie pe scara coborâtoare	411
Progresie pe un bas legat	413
Progresii cromatico-enarmonice.	413
Scara coborâtoare cu acroduri de sextă mărită	414
Progresii cu acorduri de nonă	414

Noțiuni preliminare

Despre sunet. Sunetul este senzațiunea produsă asupra organelor auditive de către vibrațiunile corpurilor elastice.

Toate sunetele ce conțin un număr de vibrațiuni, (având o continuitate) și perceptibile urechei noastre, sunt sunete muzicale.

Sunetul prezentat succesiv servește a crea Cântul sau Melodia. Sunetele auzite în mod simultan servesc a produce Armonia care este acompaniamentul Cântului

În sunetul muzical distingem trei calități diferite :

1. Gradul de înălțime sub a cărui raport sunetul poate fi conceput ca modificabil de la grav la acut și vice versa și care proprietate este cea mai importantă a sunetului. Această înălțime stă în rațiune directă cu numărul vibrațiunilor ; cu cât sunetul va fi mai acut cu atât numărul vibrațiunilor va fi mai mare invers pentru sunetele grave.

2. Intensitatea sau forța sunetului, care depinde de amplitudinea vibrațiunilor, independent de numărul lor.

3. Timbrul sau mai bine zis culoarea sunetului (de fapt două su-

Secunda în răsturnare	dă	Septima.
Terța	.	Sexta
Quarta	.	Quinta
Quinta	.	Quarta
Sexta	.	Terța
Septima	.	Secunda
Octava	.	Unisonul

Intervalele în răsturnare, își schimbă și natura lor devenind :

Cele mari – mici ; cele mici – mari ; cele mărite – micșorate ;
cele micșorate – mărite. Intervalele juste rămân aceleași.

TABLOU DE TOATE INTERVALELE ȘI RĂSTURNĂRILE LOR.

	mică	mare	mărită
Secundele dau			
Septime			
	mare	mică	micșorată

Acordul de sextă (3ta sau 6ta) (răsturnarea 1^a)

Prima răsturnare a acordului perfect este formată din intervalele de 3ta mică și 6ta mare dacă derivă din acordul mare (major) și din 3ta mare 6ta mare dacă derivă din acordul minor (mic).

În această răsturnare se va evita dublarea basului care după cum știm este terța acordului fundamental. Această dublare ar da octave consecutive care nu sunt permise.

Dublăm în locul lui (la octavă și uneori la unison) o altă notă a acordului sau 3ta acordului sol sau 6ta do. Alegerea acestei note depinde de poziția adoptată și de acordurile ce-l înconjoară.

greșit		corect			greșit		corect		

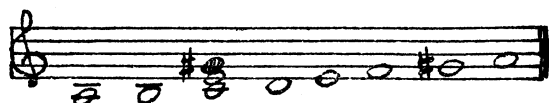
Acest lucru e riguros, când această răsturnare, cum vedem în exemplu, este urmată de acordul direct de tonică sau de acel al subdominantei (tr. IV^a) pentru că în acest caz semi-

Succesiunea I-II și II-I în minor

				Răsturn. I ^a		Răsturnarea II ^a	

Acordul de quintă mărită

Acest acord compus din fundamentală, terță mare și quintă mărită se găsește pe treapta III^a a modului minor :

Acordul de quintă mărită, cel mai rar dintre acordurile de 3 sunete, conține o dizonanță (5ta mărită) careia am putea să-i micșorăm asprimea, dacă am pune înaintea acordului: aceeași notă (alterată sau nealterată) ; acest lucru însă nu e riguros.

Rezoluția acestei dizonanțe se face urcând cu o treaptă și aceasta pentru motivul că fiind sensibilă modului minor reclamă imperios această rezoluție. În toate cazurile acordul de quintă mărită are nevoie de o succesiune care se operează prin quinta inferioară (sau quarta superioară).

În patru părți dublăm fundamentală, evitând cu desăvârșire dublarea notei dizonante, care având o rezoluție forțată, ar da octave consecutive. Realizarea acestui acord e mai elegantă în 3 părți.

Cifrarea acordului și răsturnările lui.

minor
treapta
6^a

directă răst. I^a răst. II^a

Despre Modulație

Prin modulație se înțelege trecerea dela o tonalitate la alta. Modulația este de două specii : modulația la tonuri relative și modulația la tonuri îndepărtate.

Modulația la tonurile relative a unei tonalități majore se poate verifica pe treptele a IV și V^a în modul major și pe treptele a II^a a 3^a și a 6^a în modul minor :

Tonurile relative lui Do major	re minor tr. II ^a	mi minor tr. III ^a	fa major tr. IV ^a	sol major tr. V ^a	la minor tr. VI ^a

Modulația la tonurile relative a unei tonalități minore se poate verifica pe tr. IV și V în modul minor și pe tr. III, VI și VII în modul major :

Tonurile relative lui La minor.	sol major tr. VII ^a	fa major tr. VI ^a	mi minor tr. V ^a	re minor tr. IV ^a	do major tr. III ^a

nantă :

dominanta
lui Sol maj.
directă

răst. I^a

răst. II^a

Modulația este : diatonică, cromatică și enarmonică.

Modulația diatonică. Un acord al unei scări, luat singur, aparține mai multor tonalități și anume : un acord mare care după cum știm se află pe treptele I, IV și a V^a a modului major și pe a V^a și a VI^a a modului minor, aparține unui număr de cinci tonalități, trei majore și două minore :

Do major Sol major Fa major Fa minor Mi minor

I IV V v vi

Un acord mic care după cum știm se află pe treptele I^a și a IV^a scara minoră armonică și pe II^a III^a și VI^a scara majoră, aparține în mod egal unui număr de cinci tonalități diferite, trei majore și două minore :

Treapta 3^a = cu a 4^a

„ 6^a = „ „ 4^a

Dintr'un ton minor :

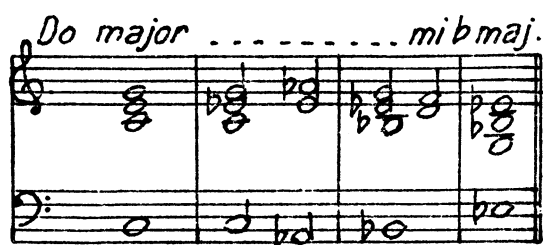
Treapta 1^a (tonica) = cu a 4^a

„ 2^a (scara melodică) = cu a 4^a

„ 4^a (scara naturală-armonică) = cu a 4^a

„ 5^a (scara naturală) = cu a 4^a

Alterațiunea scoborâtoare a terței se mai practică și în acordul mare de pe tonică :

Afinitatea cromatică. Fiecare dintre acordurile principale ale unei tonalități majore conține mai multe acorduri paralele cromatice cu care se leagă prin notele comune ; un acelaș acord poate să fie paralelul cromatic a două acorduri principale, de unde posibilitatea schimbului de funcțiuni.

Luând cele trei acorduri principale (tr. I, IV, V) ale unei tonalități majore și considerând succesiv fiecare dintre sunetele constitutive ca fundamentală, vom vedea clar afini-

Derivată ,

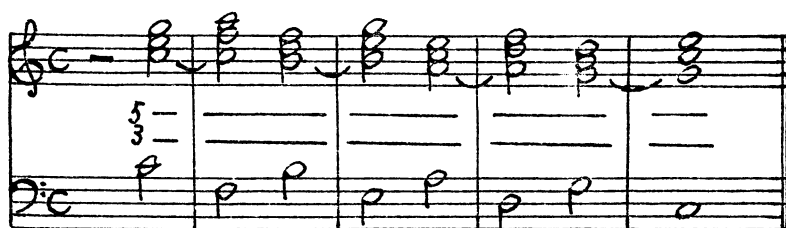
Basul se urcă cu o treaptă.(scara diatonică suitoare)

Progresiuni monotonale scoborâtoare.

Progresiune fundamentală :

Basul se urcă cu o quartă și scoboară cu o quintă, sau scoboară cu o quintă și se urcă cu o quartă :

Derivată,

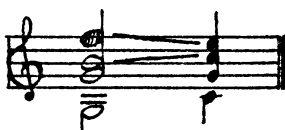
1. Basul se urcă cu o treaptă și scoboară cu o terță :

Quinta (re) fiind notă liberă se poate dubla ; de asemeni se poate dubla fundamentală (sol) când rămâne pe loc ca notă comună celor două acorduri , servind astfel de legătură armonică :

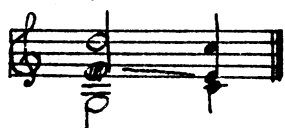
În patru părți se preferă omisiunea 5^{lei}. Septima nu se va omite niciodată de oarece este nota ce caracterizează acordul :

În trei părți suprimăm quinta :

și uneori putem suprima terța :

Omitând fundamentală , obținem acordul de 5^{lă} micșorată (pe treapta 7^a a ambelor moduri) compus din aceleași sunete , și având aceeași rezoluție , la secunda superioară :

Succesiuni modulante.

(a) *La secunda mare superioară.*

Răsturnări

(b) *La terța mică inferioară.*

Răsturnări

(c) *La 3^{ia} mare inferioară (d) la 3^{ia} mică sup. (e) la 3^{ia} mare sup. (f) sau 5^{ia} superioară*

Succesiunea la terța inferioară, mare sau mică, nu se poate practica cu amândouă acordurile fundamentale din cauza octavelor ascunse (b.c.). Fa, septima, care se urcă pe fa#(e.f.)

Acordul de septimă de specia II^a.

Acest acord se găsește pe treapta 2^a, a 3^a și a 6^a a modului major și pe a 4^a a modului minor.

Reședința sa principală însă, este treapta 2^a a scării majore; pe celelalte trepte se întrebuintează rar, exceptând progresiunile.

Rezolvă pe acordul perfect de dominantă sau pe acel de septimă de dominantă.

Pe treapta 2^a a modului major este foarte întrebuintat.

În acest acord, (care se află de regulă pe timpul lăreal măsurii) dizonanța de septimă trebuie să fie în totdeauna preparată.

Preparația se face prin prelungirea octavei, terței, sau quintei; se mai face prin derivare (septima scoborând din octavă).

Septima în acest acord nu se dublează și nici nu se omite.

Se poate dubla fundamentală sau quinta și la nevoie terța; quinta se poate omite (mai ales în 3 părți). În răsturnarea 2^a quanta trebuie preparată de bas:

Acordul de septimă de specie IV^a
(pe treapta I^a a modului major.)

Acest acord se întrebuițează în mod incidental într-o progre-
siune de acorduri de septimă, și când vrem să evităm repausul
pe tonică. În rezoluție septima scoboară cu o treaptă iar basul se
urcă cu o quartă sau scoboară cu o quintă, atunci când acordul
de septimă de specia IV^a pe tonică, rezolvă pe acordul treptei a
patra.*)

Preparația se face de regulă prin derivare, scoborând septima din octavă.

1. Alte maniere de preparare

Prin derivare 7ma din 8va

In stare fundamentală.

I - IV

2 3 4 conduzia

5

Acest acord poate rezolva prin singura mișcare suitoare a septimei care, fiind sensibilă tonală, este atrasă către tonică:

Acordul de septimă de sensibilă

Acest acord după cum se vede, își are fundamentala pe nota sensibilă (treapta 7^a) a unui ton major, de unde îi vine și numele. Conține două dizonanțe (5^{le} mică și 7ma) care trebuiesc ținute îndepărtate una de alta, din cauza asprimei care ar rezulta.

Pentru a îndulci această asprime, e de ajuns, în stare directă și în cele două prime răsturnări ale acordului, de a pune în toldeauna septima în partea superioară, adică; septima mică să conserve distanța de septimă de la nota sensibilă:

bun	rău	bun	rău	bun	rău	rar
fundamentala	răst. I	răst. II	răst. III	răst. IV	răst. V	răst. VI

Răsturnarea III^a, pentru aceleași motive, nu ar fi admisibilă. Mulți teoreticieni însă o admit, când septima e preparată. Rezultă de aci (afară de răsturnarea III^a care are septima în bas) că nu trebuie să întrebuițăm acordul de septimă de sensibilă decât în singura poziție a quintei; totuși putem

Tranzițiuni enarmonice cu acordul de 7^{mă} micșorată.

(Cu un principal mijloc de a modula în tonurile îndepărtate)

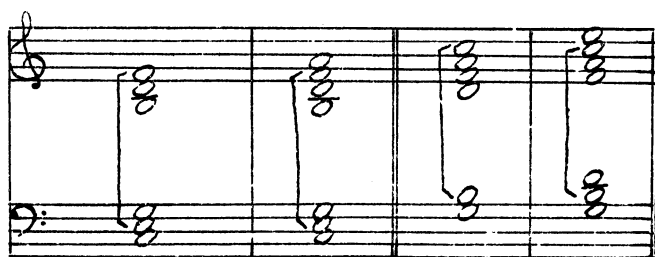
Mai repetăm, o tranziție enarmonică își are locul, când una sau mai multe părți ale unui acord trec dela o notă la alta, fără a și schimba intonația sensibilă urechei, și când putem a înlocui pe unele sau altele pentru a forma un nou acord.

Aceste tranzițiuni se fac de multe ori și prin ajutorul acordului de septimă micșorată, singurul care este format din intervale egale (terțe mici) și care are proprietatea de a se putea transforma în trei alte acorduri de septimă micșorată (sau răsturnările lor) fără a schimba intonația :

7ma micșorată la minor stare directă 7ma micș. fa# minor răsturnarea I^a 7ma micș. do minor răst. III^a 7ma micș. mi b minor răst. II^a

Observație. Intervalul de secundă mărită care se găsește în exemplul de mai sus fiind format din 3 semitonuri, ca și terța mică, poate fi luată ca atare, schimbându-se enarmonic.

Fiecare dintre aceste acorduri poate fi pus în locul altor

Aceste acorduri nu se pot niciodată întrebuința în întregime și mult mai puțin în răsturnări.

Fiind contrariu legilor generale care au ordonat toate acordurile, fie de septime fie de none, care, deși de multe ori se întrebuințează cu omisiunea vreunui sunet, totuși își arată mai bine caracterul când sunt întrebuințate în întregime, urmează ca aceste combinațiuni arătate mai sus nu se pot califica absolut ca acorduri autonome de undecimă și tredicesimă, ci sunt în schimb acorduri de septimă sau nonă peste o notă prelungită, fie dominantă sau tonică sub formă de pedal; sau sunt considerate drept combinațiuni de note accidentale, ca întârzieri, apogiaturi, anticipări, etc. cum vom vedea.

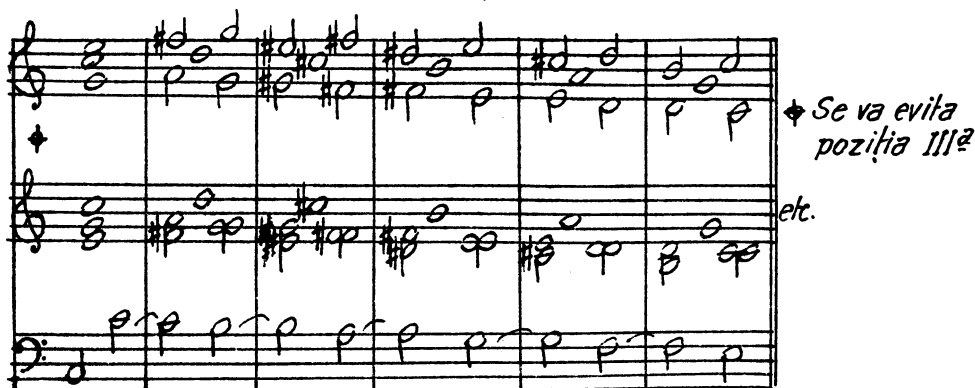
Acelaș lucru se poate spune când aceste combinațiuni se găsesc în genul melodic, unde partea melodică merge arpegiind în distanță de nonă, undecimă sau tredicesimă delu bas care rămâne pe loc pe dominantă sub formă de pedal » (De Sanctis.)

În practica acestui mod de armonizare s'a preferat regula octavei.

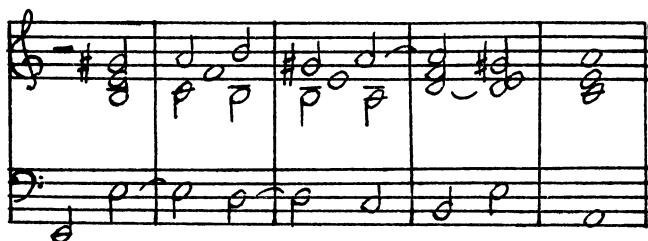
Modul major. 1.) Tonica se acompaniază cu 3^{1a} mare și 5^{1a} mare. 2.) Treapta 2^a atât suind la a 3^a cât și coborând la prima cu 3^{1a} mică, 4^{1a} mică și 6^{1a} mare. 3.) Treapta 3^a atât suitoare la a 4^a cât și coborâtoare la a 2^a, cu 3^{1a} mică și 6^{1a} mică. 4.) Treapta 4^a suitoare la a 5^a cu 3^{1a} mare, 5^{1a} mare și 6^{1a} mare. Scoborând la a 3^a, cu 2da mare, 4^{1a} mare și 6^{1a} mare. 5.) Treapta 5^a atât suind la a 6^a cât și coborând la a 4^a cu 3^{1a} mare și 5^{1a} mare. 6.) Treapta 6^a suind la a 7^a cu 3^{1a} mică și sexta mică. Scoborând la a 5^a cu 3^{1a} mică, 4^{1a} mică și 6^{1a} mare. 7.) Treapta 7^a suind la octavă cu 3^{1a} mică, 5^{1a} mică și 6^{1a} mică. Scoborând la a 6^a cu 3^{1a} mică și 6^{1a} mică.

Modul minor. 1.) Tonica cu 3^{1a} mică și 5^{1a} mare. 2.) Treapta 2^a atât suind la a treia cât și coborând la tonică cu 3^{1a} mică, 4^{1a} mică și 6^{1a} mare. 3.) Treapta 3^a atât suind la a 4^a cât și coborând la a 2^a cu 3^{1a} mare și 6^{1a} mare. 4.) Treapta 4^a suitoare la a 5^a cu 3^{1a} mică, 5^{1a} mare și 6^{1a} mare. Scoborând la a 3^a, cu 2da mare, 4^{1a} mare și 6^{1a} mare. 5.) Treapta 5^a atât suitoare la a 6^a, cât și scoborâtoare la a 4^a, cu 3^{1a} mare și 5^{1a} mare. 6.) Treapta 6^a suitoare la a 7^a cu 3^{1a} mică și 6^{1a} mică. Scoborâtoare la a

Se poate construi o progresiune reproducând pe treptele scărei, basul legat ce nu se întoarce la ton. În acest caz fiecare notă legată sau sincopată își asumă caracterul treptei a patra scoborătoare. Se obține astfel o progresiune politonală.

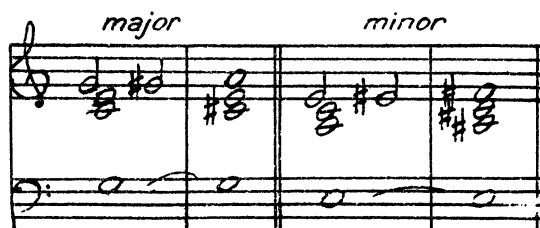
În modul minor dacă basul legat sau sincopat începe cu treapta V² progresiunea poate fi monotonă.

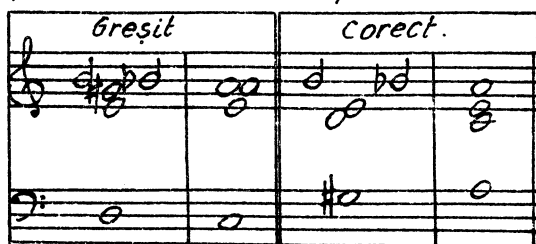
Reguli pentru armonizarea unui bas.

1. Se va studia mișcarea basului, pentru a se putea distinge notele reale de acelea de trecere (pasaj). Într'un allegro vor putea trece multe note care într'un lento trebuiesc acompaniate.

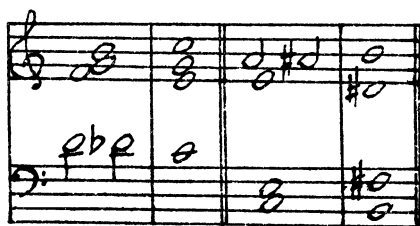
Se mai permite, în acordurile de $\frac{6}{4}$ alterațiunea octavei basului :

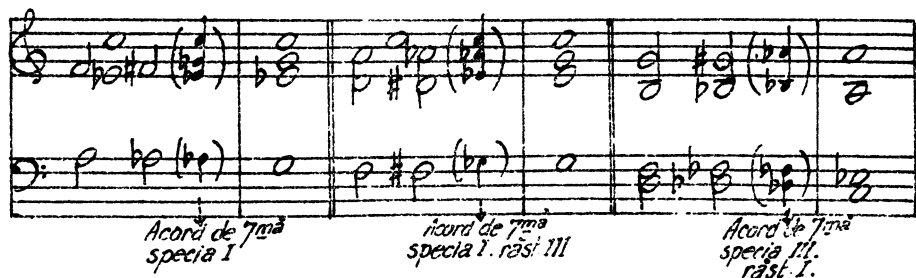
Nu se permite alterațiunea ce produce apropierea a două sunete la interval de terță micșorală ; trebuie păstrată distanța :

Se mai permite alterațiunea care produce intervalul de sextă mărită, ce este răsturnarea terței micșorale :

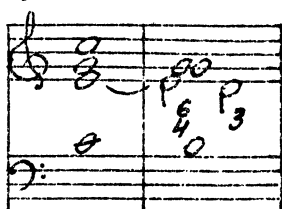

În general alterațiunile simultane duble, triple sau quadru-
ple se întrebuintează rar - produc enarmonie un acord diatonic :

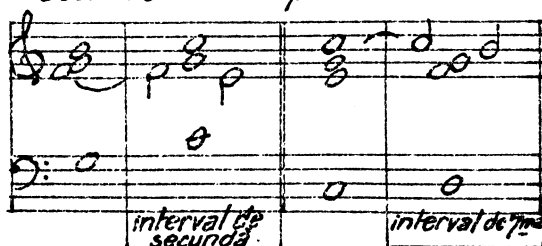

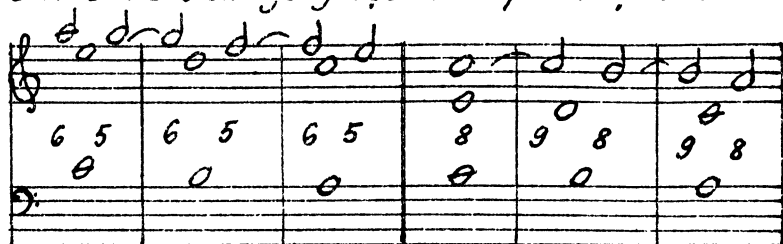
Intârzierea poate fi consunantă, când e în raport consunant cu notele acordului în care se găsește și când acordul în susi este consunant:

Sau dizo²narit dacă în acordul în care se găsește, produ-
ce intervalul o²e secundă sau septimă :

Intârzierea nu distruge greşelile de quinte şi octave consecutive:

Quinze întârziate
greșit.

Octave întârziată
gresit.

nia cu 2-4-6 :

Exerciții practice

Și aci avem două probleme de rezolvat, după cum partea dată este basul sau cântul.

Dat basul putem considera două cazuri : 1) basul este cifrat ; 2) basul este necifrat.

1. Basul cifrat se realizează conform cifrelor urmând regulile stabilite.

2. Basul este necifrat și atunci trebuie să distingem : dacă întârzierea se găsește în bas, sau dacă mișcarea basului consimte întârzierea între părți ; deci două chestiuni :

I^a) Să se stabilească dacă basul poate fi considerat o întârziere, și de ce specie.

II^a) Să se stabilească dacă mișcarea basului permite întârzierea între părți, și ce specie de întârziere consimte.

În chestiunea întâia avem trei cazuri de întârzieri în bas : întârzierea fundamentalei într'un acord direct ; întârzierea terței într'un acord în răsturnarea I^a ; întârzierea quintei într'un acord în răsturnarea II^a.

The musical notation for the 'ant.' section consists of two staves. The upper staff is in treble clef and contains four measures of music, each with a different melodic phrase. The lower staff is in bass clef and contains four measures, each with a single note. The first and third measures of the lower staff are marked with 'ant.' below them.

Handwritten musical notation for the first system of 'The Rose Tree'. The music is written on two staves in C major, 2/4 time. The melody in the treble clef consists of a quarter note C4, an eighth note D4, an eighth note E4, a quarter note F4, an eighth note G4, an eighth note A4, a quarter note B4, and a half note C5. The bass line in the bass clef consists of a half note C3. The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 2/4.

Sincopa consistă în a auzi în contratimp una sau mai multe părți armonice, un întreg acord, sau mai multe acorduri; mai bine zis prelungirea unui timp slab pe unul tare. Rezultă astfel o deplasare momentară a accentuației. Sunt scurte întârzieri a no-

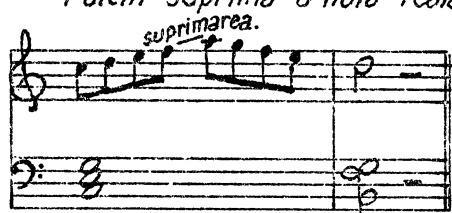
Sunt sincope ritmice :

Se întrebuintează uneori unele întârzieri sincopate, care pot fi luate drept apogiaturi excepționale :

Suprimarea

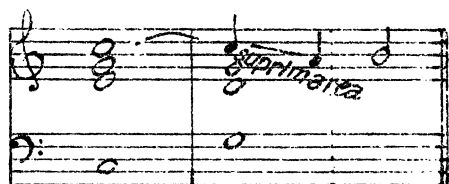
Putem suprima o notă reală după o notă de trecere :

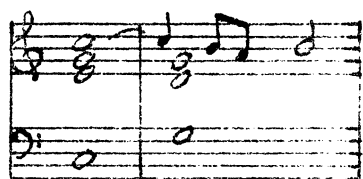
în loc de

Se poate considera o suprimare, atunci când întârzierii îi urmează o notă de trecere care merge a se stabili pe treaptă alăturată pe nota reală sau pe nota de rezoluție :

în loc de

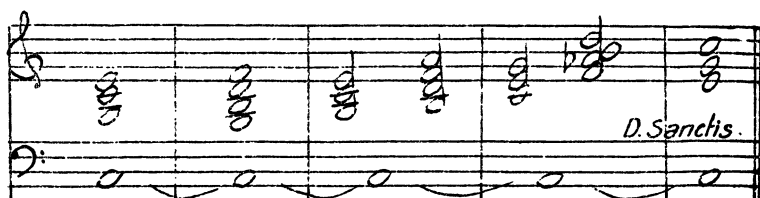
Progresiuni melodice

Progresiunea se numește melodică când își are locul într-o singură parte; ea devine armonică când primește acorduri și când o unim cu mai multe părți. Putem crea infinite desene, repetându-le în formă de progresiune .

În primul exemplu (♯) do grav nu este un pedal ci o notă ținută, de oarece este nota reală a tuturor acordurilor plasate deasupra ei. În al doilea exemplu (♯♯) este o rezoluție excepțională a acordului de septimă de specia I^a deci de asemenea o notă ținută.

Se poate considera ca pedal basul, acordurilor de 7^{mă} și 9^{nă} pe tonică, considerate de unii teoreticieni ca acorduri de undecimă și tredecimă:

Pedalul e un artificiu armonic, întrebuințat în diferite ocazii ca un contrast și varietate de efect. Servește a micșora asprimea unor succesiuni de acorduri complicate; a învălui unele pasagii prin monotonia și persistența notei sale prelungite; a prepara reluarea motivului (când e pe dominantă), a mări și a confirma perorația unei fraze muzicale (când e pe tonică):

Durata pedalului e arbitrară. Se întrebuințează de cele mai multe ori în tonul principal sau în tonurile relative.

Se practică de regulă la sfârșitul unui period, după o cadență perfectă, și uneori la început, numai ca timpul tare să cadă pe un acord ce cuprinde pedalul ca notă reală.

Cel mai bun pedal este acela care devine din când în când notă reală, nu accidentală. Se poate dubla după voință la 8va gravă.

Alterația reală în acordul de nonă mică :

suițoare a 5-lei ; rezolvă în major : răst. II nu e practicabilă.

răst. I răst. III

scob. a 5-lei ; rezolvă în major : răst. II nu e practicabilă.

răst. I răst. III

suițoare a 5-lei în acordul fără fundamentală adică în acordul de 7mă micșorată.

răsturnări

scob. a 5-lei în acordul de 7mă micșorată. scob. a 5-lei în ac. de 7mă micș.

răsturnări

Acord de nonă specia II^a

Alterația relativă :

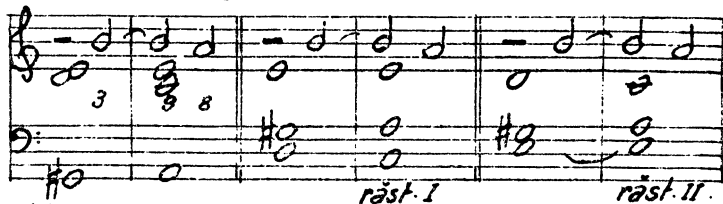
răsturnări

Alterația reală :

scobor. a 5-lei se poate da și fără preparație . Se între - sau

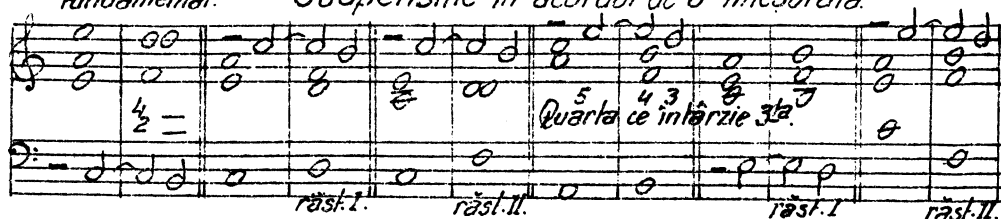
răsturnări

Nona ce întârzie octava:

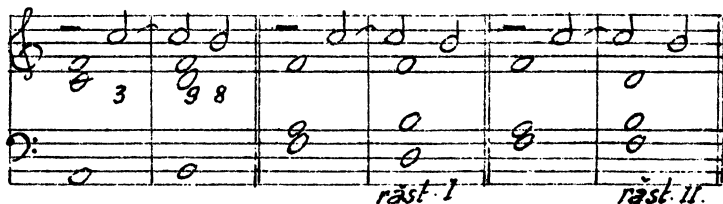

Suspensia basului fundamental.

Suspensiile în acordul de 5^ă micșorată

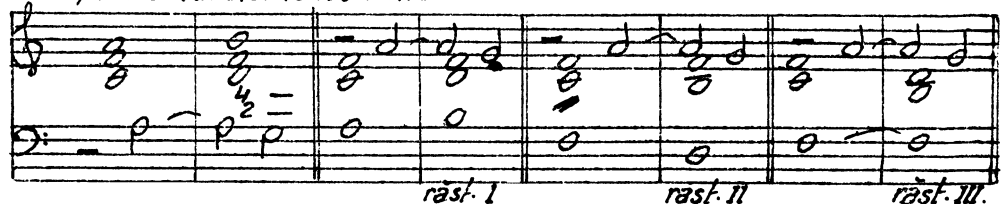

Nona ce întârzie octava:

Suspensiile în acordul de 7^{mă} specia I^a

Suspensia basului fundamental:

Quarta ce întârzie terța:

